

הַקְנִיָּה בַּמֶּרְכּוּל

אָמַא שְׁלַחָה אֶת מִיכַל לַמֶּרְכּוּל לְקַנּוֹת כַּמָּה מוּצָרִים הַחֲסָרִים
בְּבֵית: חֶלֶב, לֶבֶן, סֶכֶר, קֶמַח, פְּרוֹת, לֶחֶם, גְּבִינּוֹת, אוֹרֵז וּבְקַבּוּקִי
מִשְׁקָה. מִיכַל הַכִּינָה אֶת רְשִׁימַת הַמוּצָרִים עַל דָּף, לְקַחָה מֵאָמַא
כֶּסֶף וְסַל קְנִיּוֹת וְהִלְכָה לְעֵבֶר הַמֶּרְכּוּל. בְּמַחְלָקַת מוּצָרֵי הַחֶלֶב
לֹא מִצָּאָה אֶת הַגְּבִינָה שֶׁאָמַא רְגִילָה לְקַנּוֹת וְלָכֵן הַכִּינְסָה לְעַגְלָה
רַק חֶלֶב וְלֶבֶן. בְּמַחְלָקַת הַפְּרוֹת הַכִּינְסָה לְשִׁקִּית חֲמֻשָּׁה תַּפּוּחִים
יָרְקִים וְאַרְבַּע בְּנָנוֹת בְּשָׁלוֹת. 'מָה עוֹד צָרִיךְ?' חֲשָׁבָה מִיכַל, נִזְכְּרָה
וְהוֹסִיפָה קֶמַח וְאוֹרֵז וּמִיד נְגִשָּׁה לְקַפָּה. 'יֵשׁ לִי כָּל מָה שֶׁאֲנִי
צָרִיכָה,' אָמְרָה לְעַצְמָהּ וְהִתְקַרְבָּה לְעֵבֶר עֲמֻדַת הַקַּפָּאִית. "זֶה
הַכֶּלֶ?" שֶׁאָלָה הַקַּפָּאִית. "כֵּן," עֲנָתָה מִיכַל, הוֹצִיָּאָה אֶת שְׁטַר
הַכֶּסֶף שֶׁנִּתְּנָה לָהּ אָמַא, שְׁלָמָה, קִבְּלָה עֲדָף, אָמְרָה תוֹדָה
וְהִתְקַדְּמָה לְעֵבֶר הַיְצִיָּאָה. עוֹד בְּטָרִם יְצָאָה, שֶׁמְעָה אֶת הַקַּפָּאִית
קוֹרֵאת לָהּ: "יִלְדָה! שְׁכַחְתְּ אֶת הַפֶּתֶק!" חִזְרָה מִיכַל, לְקַחָה אֶת
הַפֶּתֶק, פִּתְחָה אוֹתוֹ וְרָאָתָה אֶת רְשִׁימַת הַמוּצָרִים שֶׁהִיָּתָה
אָמוּרָה לְקַנּוֹת...